

Kocourek Modroočka v premiéře v ostravském Divadle Petra Bezruče

Dětem se narodilo májové kotě

JANA PITHARTOVÁ

OSTRAVA. Poslední premiéra letošní sezóny v ostravském Divadle Petra Bezruče 27. května je určena dětem. Půvabnému kočímu příběhu z oblíbené dětské knihy Josefa Koláře dal divadelní podobu Petr Pechal a ve spojení s písničkami Marka Ebena vznikl temperamentní dětský muzikál, který se hrál již v řadě českých divadel s velkým úspěchem. Na Moravu zatím dorazil jen v podobě CD nosiče se špičkovými interprety, jako je Lucie Bílá, Marek Eben, Ondřej Havelka a další, takže jeho divadelní uvedení u Bezruče bude moravskou premiérou.

Role Modroočka hraje nejmladší člen pánského souboru Roman Harok.

Hrajete ve všech pohádkách, které mají Bezruče na repertoáru (kromě Modroočka také Jemina v Kouzelných stěvičcích a titulní roli v pohádce O rybáři a jeho ženě). Je to pro herce jiné než hrát v „dospělých“ hrách?

Herecká práce je stejná. Ale jiné to rozhodně je. Hlavně proto, že dětský divák je kritičtější než dospělý.

Ale zvířátko Jste určitě ještě nehrál. Nebo snad ano?

Ne, zvířátko jsem skutečně ještě nehrál (smích přítomných kolegů).

Je to těžké?

Těžké je hlavně vystihnout charakter daného zvířete. Od chvíle, kdy jsme začali zkoušet Modroočka, pozorují všechny kočky v okolí. Do jaké míry se jim přiblížím, budete moci posoudit na premiéře. Režisérem inscenace je Michal Przebinda.

Loni jste uzavíral sezónu pohádkou O rybáři a jeho ženě, letos je to Kocourek Modroočka. Dáváte v dramaturgii pohádek přednost těm českým?

Předloňskou sezónu jsme přece spolu zahajovali Andervenem – pohádkou Kouzelné stěvičky. Dávám přednost především pohádkám, které se pokoušejí uvádět děti do světa dospělých, aniž by je strašily a děsily. Dobrá pohádka je pro malého diváka či čtenáře přípravou na život. Je však pravda, že naši autoři (Čapek, Ctvrtěk a mnozí další) mou představu o laskavosti pohádek vrchovatě naplňují. Navíc – čeští autoři dobrých pohádek pracují s krásným, kultivovaným jazykem.

Když herec hraje zvířecí postavu, je k tomu třeba vysoké dávky stylizace. Není to u pohádky trochu problém, vytvořit takovou divadelní konvenci, aby ji přijal i dětský divák?

Pokouším se vzpomenout si, co mě, když jsem byl dítě, v divadle bavilo. A protože také herci, se kterými spolupracu-

Režisér Michal Przebinda

Foto: Petr Gimm

ji, byli dětmi, vzpomínáme společně, a pak už to není problém, ale příjemná hra.

Musíme jen doufat, že naše vzpomínky se přiliší neliší od současné dětské reality.

V ostravském Divadle Petra Bezruče přejí i nadále mladému divákovi

Kocourek Modroočko pohladí

LADISLAV KNIZÁTKO

OSTRAVA. Elegantní téčka za vydařenou sezónou se podařilo udělat uměleckému šéfovi známého souboru Divadelní společnosti Petra Bezruče v Ostravě Michalu Przebindowi.

Po sérii pozoruhodných nastudovaných titulů z „autorského Parnasu“ světové dramatiky připravil – téměř přesně k datu Mezinárodního dne dětí – inscenaci věnovanou těm nejmenším ze sympaticky početné obce svého obecenstva, které stále s tak neutuchajícím zájmem do posledního místečka zaplňuje jejich hlediště.

Vybral si k tomu hříčku Kocourek Modroočko, kterou na motivy z knížky Josefa Koláře v muzikálově scénické podobě napsal Petr Prchal. Autorem vtipné hudby i adresné poetických písňových textů je Marek Eben. Průvazejí příběh malého kocourka, v navinutím údivu se seznamujícího se svým okolím a nástrahami i zapeklitostmi každodenního života, až k závěrečnému kočičímu jazzovému finále. To

už je Modroočko šťastným otcem rodiny, který již jako dospělý dovede prozíravě ocenit opravdové přátelství a prohlédnout proadnostní a faleš svých nepřátel. Inscenace pochopitelně opírá své nároky spíše o náležitě stylizovaný herecký výraz, provázený vynalézavostí scénických akcí i pohybových charakteristik. A zde režisér Przebinda dokázal „vybudit“ u interpretů nefalšovaně fandovský vnitřní vztah k vytvářeným zvířecím postavkám. A tak sledování laskavým humorem přizdobených kreací, vybavených nepřehlédnutelnou jevištní přesvědčivostí, dokáže zaujmout pozornost i dospělého diváka. Roztomilostí podání i přesně odměřenou porcí tvořivé stylizace obdařují své role bez zbyteku všichni účinkující. Ať už je to Roman Harok v roli titulní, Lucie Záčková jako Zelenočka nebo alternující Norbert Lichý a Michal Przebinda v přesném zobrazení kocouřního opportunity Bělovoše Ztrundy. Josef Kaluža se s Danielem Zaoralem střídají v roli rabiátského Natrouška, Markéta Viktorová je vládně přítulnou Kiki. Marcela Čapková přímo exceluje v kouzelném zpodobení křečka, když dokáže být ještě i nemě-

Roman Harok a Norbert Lichý

Foto: L. Giurková

ně klaunsky bravurním křem či pyšnou Mickey Angorou. Představení má dynamický spád i zásluhou pohybové spolupráce Daniela Zaorala a hostujícího Josefa Kotěšovského. O velmi šťastně vyřešenou scénu, masky a kostýmy se s vynalézavou nápaditostí postarala Marta Roszkopfová.

Působivě je provedena i hudební stránka inscena (korepetice: Vlastimil Ondruška j. h., Norbert Lichý). Její zdařilý výsledek jen dále potvrzuje, že ambicióznost uměleckého programu „Bezručáků“ je provázena rovněž tvůrčí seriózností a divadelně poučenou fundovaností.

SVOBODA, 9.6.2000, A.8